

Brüsszel, 2014.3.19.
COM(2014) 177 final

A BIZOTTSÁG KÖZLEMÉNYE

a „Minden embernek joga van a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez! A víz közjó, nem árucikk!” európai polgári kezdeményezéséről

1. BEVEZETÉS

A Lisszaboni Szerződés által a polgárok európai ügyekben történő részvételének ösztönzése érdekében bevezetett európai polgári kezdeményezés¹ lehetővé teszi, hogy egymillió – legalább hét tagállamból származó – uniós polgár felszólítsa az Európai Bizottságot az Unió hatáskörébe tartozó ügyekre vonatkozó jogalkotási javaslatok előterjesztésére. A polgári kezdeményezés a legelső részvételi demokrácián alapuló uniós szintű eszköz. 2012. áprilisi bevezetése óta több mint ötmillió polgár támogatott húsznál is több különféle kezdeményezést.

A „Right2Water” az első olyan európai polgári kezdeményezés, amely megfelel a polgári kezdeményezésről szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletben előírt követelményeknek. A több mint 1,6 millió polgár támogatását élvező kezdeményezést a szervezői hivatalosan 2013. december 20-án nyújtották be a Bizottságnak.

A polgári kezdeményezésről szóló rendelet rendelkezései értelmében a Bizottságnak három hónap áll rendelkezésére, hogy a kezdeményezésre egy közleményben választ adjon, amelyben leírja *„a kezdeményezésről alkotott jogi és politikai következtetéseit, az esetlegesen megtenni kívánt lépéseit, és ezek okait, illetve ha nem kíván lépéseket tenni, ennek okait”*².

A Bizottság 2014. február 17-én fogadta a szervezőket, és ugyanazon a napon lehetőséget biztosított nekik arra, hogy az Európai Parlamentben megrendezett közmeghallgatáson bemutathassák kezdeményezésüket. Az I. melléklet további tájékoztatást nyújt ennek az első polgári kezdeményezésnek az eljárási szempontjairól.

A Right2Water kezdeményezés felhívja a Bizottságot, hogy *„terjesszen elő jogalkotási javaslatot a vízhez és a szennyvízhálózathoz való, az ENSZ által emberi jogként elismert jog végrehajtása, valamint a vízellátás és a szennyvízelvezetés mindenki számára elérhető közszolgáltatássá tétele érdekében.”*³

A kezdeményezés *„sürgeti, hogy:*

- *az uniós intézmények és a tagállamok kötelesek legyenek biztosítani, hogy a teljes lakosságot megillessen a vízhez és a szennyvízhálózathoz való jog;*
- *a vízszolgáltatás és a vízkészlet-gazdálkodás ne tartozhasson belső piaci szabályok hatálya alá, és a vízszolgáltatásokat zárják ki a liberalizációból;*
- *az Unió fokozza a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való univerzális hozzáférés megvalósítását célzó erőfeszítéseit.”*

A kezdeményezés több témakörön átívelő, számos uniós és tagállami szintű szakpolitikát érintő problémákat vet fel, ezért azt az Európai Unióról szóló szerződés rendelkezéseivel –

---

¹ Az Európai Parlament és a Tanács 211/2011/EU rendelete a polgári kezdeményezésről (HL L 65., 2011.3.11., 1. o.).

² A polgári kezdeményezésről szóló rendelet 10. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

³ <http://ec.europa.eu/citizens-initiative/public/initiatives/finalised/details/2012/000003>

különösen a hatáskör-átruházás, az arányosság és a szubszidiaritás elvével – összhangban kell megvizsgálni.

2. A JELENLEGI HELYZET

A biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való jog elválaszthatatlanul kapcsolódik az élethez és az emberi méltósághoz való joghoz, valamint a megfelelő életszínvonal biztosításának szükségességéhez.

Az elmúlt évtizedben a nemzetközi jog – elsősorban az ENSZ – elismerte a biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való jogot⁴. Az ENSZ Közgyűlésének 64/292. sz. határozata elismerte, hogy „a biztonságos és tiszta ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való jog a teljes értékű élethez és az összes emberi jog teljes körű gyakorlásához nélkülözhetetlen emberi jog”. Ezenfelül a fenntartható fejlődéssel foglalkozó („Rio+20”) ENSZ-konferencia záródokumentumában a világ vezető politikusai hangot adtak „a biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való emberi jog iránti elkötelezettség[ük]nek, amelyet fokozatosan, a nemzeti szuverenitás teljes körű tiszteletben tartása mellett kell biztosítani a lakosságnak”⁵.

Európai szinten az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlése kijelentette, hogy „az ivóvízhez való hozzáférést alapvető emberi jogként kell elismerni, mert az a földi élethez nélkülözhetetlen, ezért olyan erőforrás, amelyen az emberiségnek meg kell osztoznia”⁶. Az Unió továbbá megerősítette, hogy „valamennyi államnak emberi jogi kötelessége a biztonságos ivóvízhez való hozzáférés biztosítása, amely víznek rendelkezésre kell állnia, továbbá fizikailag elérhetőnek, megfizethetőnek és elfogadhatónak kell lennie”⁷.

Ezek az elvek az Európai Uniót is fellépésre készítették. Az európai víz-keretirányelv elismeri, hogy „a víz nem szokásos kereskedelmi termék, hanem örökség, amit annak megfelelően óvni, védeni és kezelni kell”⁸. Az Unió Alapjogi Chartájában meghatározott egyes jogok és elvek bizonyos értelmezés szerint szintén közvetlenül relevánsak a biztonságos ivóvízhez és a jobb higiénés körülményekhez való hozzáférés tekintetében. A biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés hiánya például egyértelműen összeférhetetlen az alapvető jogok eredményes védelmével, így például a méltósághoz való joggal (1. cikk) és az élethez való joggal (2. cikk). Ebben az összefüggésben ezenfelül figyelembe kell venni az Unió magas szintű környezetvédelem melletti elkötelezettségét⁹ (37. cikk) is. Noha a Charta csak az uniós jog végrehajtása tekintetében alkalmazandó a tagállamokra, azzal minden egyes uniós jogszabályi rendelkezésnek is összeegyeztethetőnek kell lennie. Ennélfogva minden uniós intézménynek és szervnek tiszteletben kell tartania a

⁴ Többek között: az ENSZ Közgyűlésének 2010. augusztus 3-i 64/292. sz. határozata, valamint az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának 2008. március 28-i 7/22. sz. határozata és 2010. október 6-i 15/9. sz. határozata.

⁵ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>

⁶ Az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének 1693/2009. sz. határozata.

⁷ Catherine Ashton főképviselelőnek a víz világnapja alkalmából 2010. március 22-én az Európai Unió nevében tett nyilatkozata: <http://register.consilium.europa.eu/>: a 7810/10. számú dokumentum.

⁸ Az uniós víz-keretirányelv (a 2000/60/EK irányelv) első preambulumbekkezdése.

⁹ Az EUMSZ 191. cikkének (2) bekezdése értelmében az Unió környezetpolitikájának célja a magas szintű védelem, figyelembe véve ugyanakkor az Unió különböző régióinak helyzetében mutatkozó különbségeket.

Chartában rögzített jogokat, és biztosítani kell, hogy a Szerződés alapján tett intézkedések mindig összhangban legyenek azokkal.

A Bizottság ebben a helyzetben elemezte a polgári kezdeményezést azzal a céllal, hogy – a polgári kezdeményezésről szóló rendelet 10. cikkével összhangban – felvázolja következtetéseit.

Az Unió hozzájárulása a jobb minőségű és elérhetőbb vízhez

Három elem – a minőség, a fizikai elérhetőség és a megfizethetőség – elengedhetetlen a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés biztosításához és javításához.

Az Unió két fő fellépéstípuson keresztül járult hozzá a biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés biztosításához tagállamainak lakossága számára. Először is ambiciózus vízminőségi előírásokat vezetett be, ami magas szintű védelmet garantál mind a közegészségügy, mind a környezet számára. Másodsor, pénzügyi támogatást nyújtott a tagállamok vízügyi infrastruktúráinak bővítéséhez és javításához, ami elősegítette a vízhez kapcsolódó szolgáltatások minőségének és fizikai elérhetőségének javítását.

Az Európai Unió az 1970-es években minimumkövetelményeket vezetett be a **vízminőség** terén, és az elmúlt négy évtizedben fokozatosan kiterjesztette vízügyi jogszabályainak hatókörét. A víz-keretirányelv¹⁰, az ivóvízről szóló irányelv¹¹ és a települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv¹² e terület uniós jogi szabályozásának kulcsfontosságú aktusai.

Ezek a jogszabályok holisztikus megközelítést alkalmaznak a vízgazdálkodás tekintetében, és biztosítják, hogy a víz a legszigorúbb követelményeknek is megfelelő, azaz biztonságos, egészséges és tiszta legyen. Az uniós környezetvédelmi jogszabályok végrehajtása jelentős mértékben javította az ivóvíz minőségét az Európai Unióban, különösen Kelet- és Közép-Európában.

Az Unió kohéziós politikája keretében sok éven át intenzíven támogatta a tagállamokat az **ivóvíz- és csatornaszolgáltatásokat** biztosító infrastruktúrák fejlesztését és korszerűsítését célzó erőfeszítéseikben. Az Unió pénzügyi támogatásának köszönhetően például 2007 óta kilenc tagállam több mint 2,6 millió polgárának javult az ivóvízellátása, és tizennégy tagállam további 5,7 millió lakosa csatlakozhatott jobb szennyvízkezelést biztosító hálózatokra. Az Unió által az elmúlt hét évben (2007 és 2013 között) az ivóvízellátásba, illetve a szennyvízkezeléshez kapcsolódó munkálatokba és infrastruktúrákba eszközölt beruházásokhoz nyújtott pénzügyi támogatás kis híján elérte a 22 milliárd eurót.

A **megfizethetőség** szintén kulcsfontosságú tényező, mivel szorosan kapcsolódik a vízszolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés kérdéséhez. Az Unió nem játszik szerepet a vízszolgáltatás árának meghatározásában: ez nemzeti szintű döntés tárgyát képezi. Mindamelllett az Unió vízügyi vonatkozású környezetvédelmi jogszabályai előírnak bizonyos alapelveket a tagállamok vízszolgáltatásokra vonatkozó árképzési politikája tekintetében. A víz-keretirányelv kötelezi a tagállamokat annak biztosítására, hogy a vízfogyasztóknak kiszámlázott árak a vízhasználat valós költségeit tükrözzék, ami a korlátozott vízkészletek fenntartható felhasználására ösztönzi a fogyasztókat. Az uniós vízügyi politika – alapelveként – rendkívüli fontosságot tulajdonít a vízszolgáltatások megfizethetőségének. A nemzeti hatóságok rendelkeznek hatáskörrel a hátrányos helyzetű lakosság védelmét és a vízhiánnyal

---

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. október 23-i 2000/60/EK irányelve a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról (HL L 327., 2000.12.22., 1–73. o.).

¹¹ A Tanács 1998. november 3-i 98/83/EK irányelve az emberi fogyasztásra szánt víz minőségéről (HL L 330., 1998.12.5., 32–54. o.).

¹² A Tanács 1991. május 21-i 91/271/EGK irányelve a települési szennyvíz kezeléséről (HL L 135., 1991.5.30., 40–52. o.).

kapcsolatos problémák megoldását szolgáló konkrét támogatási intézkedések megtétele (például az alacsony jövedelmű háztartások támogatása vagy közszolgáltatási kötelezettség létrehozása) terén.

Vízszolgáltatások nyújtása a belső piacon

Az Európai Unióban a vízszolgáltatások legjobb működtetési módjára vonatkozó döntést mindig a tagállami hatóságok hozzák meg. A vízszolgáltatások biztosítása rendszerint a helyi hatóságok feladata, mivel ezek állnak legközelebb a polgárokhoz és azok aggályaihoz.

A hatóságok a kapcsolódó feladatokat saját belátásuk szerint közvetlenül, saját eszközeikkel is elláthatják, vagy átruházhatják azokat valamely szervezetükön belül jogilag elkülönülő, teljes egészében köztulajdonban álló jogalanyra. Dönthetnek úgy is, hogy a vízszolgáltatások egy részét vagy egészét magán- vagy vegyes tulajdonban lévő alvállalkozókra bízzák. Ennek során a hatóságok egyértelmű kötelezettségeket írhatnak elő a szolgáltatás nyújtásával megbízott magánvállalkozások számára annak biztosítása érdekében, hogy a hatóság földrajzi illetékességi területén nyújtott szolgáltatások megfeleljenek az előírt szabványoknak.

Az Unió a maga részéről ügyel arra, hogy teljesüljenek a Szerződés legfontosabb elvei, így többek között az átláthatóság és az egyenlő bánásmód elve. Mindamellet a Szerződés rendelkezései értelmében az Unió köteles semleges maradni a vízügyi vállalkozások tulajdonszerkezetére irányadó nemzeti döntéseket illetően¹³.

Az Unió belső piaci szabályai teljes mértékben tiszteletben tartják a hatóságoknak a megfelelő minőségű szolgáltatásra vonatkozó előírások biztosítására, az alkalmazandó díjak megállapítására és az esetleges releváns (például a hátrányos helyzetű felhasználók védelmét célzó) közszolgáltatási kötelezettségek előírására való hatáskörét. A szabályok célja az átláthatóság javítása, a megkülönböztetésmentesség biztosítása, valamint annak lehetővé tétele, hogy a polgárok díj vagy adó formájában kifizetett pénzükért a legjobb ár-érték arányú szolgáltatásban részesüljenek. Az uniós közbeszerzési szabályok például gondoskodnak arról, hogy ha a hatóságok úgy döntenek, hogy a vízgazdálkodási szolgáltatásokat külső cég igénybevételevel biztosítják, a kiválasztási folyamat átlátható legyen, és a felhasználók számára legkedvezőbb ajánlat nyerjen. Ha a hatóságok úgy határoznak, hogy a szolgáltatást több köztulajdonban lévő szerv közötti együttműködés formájában nyújtják, az uniós közbeszerzési jogszabályok biztosítják az együttműködés biztonságos és rugalmas jogi keretét.

A polgári kezdeményezés által felvetett azon aggályra válaszolva, miszerint a vízszolgáltatásnak és a vízkészlet-gazdálkodásnak nem szabad a belső piaci szabályok hatálya alá tartoznia, és a vízszolgáltatásokat ki kell zárni a liberalizációból, a Bizottság megerősíti, hogy amennyiben a helyi hatóság úgy határoz, hogy a szolgáltatást önmaga, illetve közös

---

¹³ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 345. cikke egyértelműen előírja a semlegesség elvének szem előtt tartását a tagállamokban fennálló tulajdoni rendre irányadó szabályok tekintetében. Az Unió ezért nem fogadhat el a tulajdoni rendre – például a közszolgáltatást, ezen belül vízszolgáltatást nyújtó vállalkozások tulajdoni szerkezetére – irányadó szabályokat érintő jogi aktusokat.

vállalkozás vagy kapcsolt vállalkozás útján biztosítja, a közbeszerzési jogszabályok nem alkalmazandók¹⁴.

Az uniós jogszabályok következetesen elismerik a **víz- és szennyvízszolgáltatások sajátos jellegét** és a lakosság alapvető szükségleteinek kielégítése szempontjából való fontosságát. A vízügyi ágazatban adott koncessziókra gyakran egyedi és komplex szabályozás vonatkozik, amely külön mérlegelést igényel, tekintettel arra, hogy „*a víz azon közjavak közé tartozik, amelyek minden uniós polgár számára alapvető fontosságúak*”¹⁵. Az ivóvíz-koncessziók, valamint bizonyos szennyvíz-kezelési és szennyvízelvezető koncessziók ezért nem tartoznak a koncessziós szerződések odaítélésére vonatkozó új uniós szabályok hatálya alá. Hasonlóképpen a vízelosztási és -ellátási szolgáltatást, valamint a szennyvízzel kapcsolatos szolgáltatásokat a szolgáltatási irányelv¹⁶ kifejezetten kizárja a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás szabadságának alkalmazása alól.

Az Unió globális szintű tartós kötelezettségvállalása

A szegénység visszaszorítása, az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés terén elért siker nagyban függ a vízkészletek rendelkezésre állásától és minőségétől. Világszerte több mint 2,6 milliárd ember nem részesül fejlett szennyvíz-elvezetési szolgáltatásban, és közel egymilliárdan még mindig kezeletlen ivóvizet fogyasztanak. Történtek már előrelépések a biztonságos ivóvízre vonatkozó millenniumi fejlesztési cél irányába, azonban világszinten még igen távol állunk a higiéniaira vonatkozó cél elérésétől: a jelenlegi tendenciák alapján az előirányozottnál mintegy egymilliárddal kevesebb ember részesül szennyvíz-elvezetési szolgáltatásban.

Az Európai Unió régóta elkötelezetten támogatja partnerországait abban, hogy biztosítani tudják lakosságuk számára a biztonságos ivóvízhez és szennyvízelvezetéshez való hozzáférést, valamint ösztönzi az integrált vízkészlet-gazdálkodást ezekben az országokban. Ennek érdekében 2002-ben *a fejlődő országok vízgazdálkodásáról szóló közlemény*¹⁷ sajátos szakpolitikai keretet hozott létre. Ennek eredményeképpen megszületett az **Unió vízügyi kezdeményezése**¹⁸, egy olyan szakpolitikai eszköz, amely partnerségek és többszereplős megközelítés útján törekszik az együttműködés javítására és a fejlesztési támogatás eredményességének fokozására.

Az Unió szakpolitikai célkitűzései nyomán számos konkrét fellépés is napvilágot látott, amelyek keretében – például az AKCS–EU Vízalap¹⁹ 2004. évi létrehozása útján – az elmúlt évtized során jelentős pénzügyi támogatást is nyújtottak. Az uniós támogatások közvetlen

¹⁴ A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló 2004/17/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 134., 2004.4.30.) 23. cikkében előírt bizonyos feltételek teljesülése esetén.

¹⁵ A koncessziós szerződések odaítéléséről szóló, a közelmúltban elfogadott európai parlamenti és tanácsi irányelv (40) preambulumbekzdése (PE-CONS 73/13, a közzététel a következő Hivatalos Lapban esedékes).

¹⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 2006/123/EK irányelve a belső piaci szolgáltatásokról.

¹⁷ COM(2002) 132 végleges.

¹⁸ www.euwi.net

¹⁹ AKCS: afrikai, karibi és csendes-óceáni államok csoportja.

eredményeképpen 2004 és 2013 között több mint 70 millió embernek javult a vízellátása, és 24 millió ember esetében javult a szennyvízelvezetés.

Az Unió és tagállamai jelenleg közel évi 1,5 milliárd euróval járulnak hozzá a fejlődő országokban folytatott vízellátási, higiéniai és közegészségügyi (WASH) programok végrehajtásához. Így az EU **a vízügyi ágazat legjelentősebb adományozója**.

Az Unió 2007 óta **több mint hatvan partnerországban mintegy 2,5 milliárd eurót fordított különféle vízügyi és higiéniai fellépésekre**²⁰. A vízügy és a szennyvízelvezetés terén tett uniós fellépések nagy része infrastruktúrák kialakítására, így víz- és csatornahálózatok, valamint ivóvíz- és szennyvízkezelő létesítmények létrehozására, illetve a ritkán lakott vidéki területek vízellátásának és szennyvízelvezetésének biztosítására irányul.

Ezen túlmenően az Unió a legnagyobb adományozó a WASH ágazat humanitárius szektorában is: jelenleg évente mintegy 200 millió eurót fordít arra, hogy a humanitárius válság sújtotta, illetve ilyen válság által fenyegetett területek lakossága időben és méltóságteljes körülmények között elégséges és biztonságos vízszolgáltatáshoz jusson.

Az Unió támogat több olyan (észak–déli és dél–déli) **partnerségi projektet** is, amely célja a víz- és csatornaközművek, a helyi hatóságok és más vízügyi szereplők szakértelmének és tudásának átadása útján a víz- és csatornaágazat kapacitásának növelése. Az eddig odaítélt források már számos tökehiánnyal küzdő vízügyi vállalatnak segítettek abban, hogy a vízellátást a lakosság legszegényebb rétegeire is kiterjeszthessék. Ezen túlmenően a támogatások ötvözését szolgáló uniós regionális eszközök is mintegy harminc vízellátási és szennyvízprojektet finanszíroztak 2007 óta, ami több mint 2 milliárd EUR értékű hitelnyújtás és beruházás megvalósulását tette lehetővé.

3. AZ EURÓPAI POLGÁRI KEZDEMÉNYEZÉSEL ÖSSZEFÜGGŐ FELLÉPÉSEK

Az Unió fent bemutatott múltbeli és jelenlegi fellépéseiből egyértelműen kiderül, hogy az EU kifejezetten elismeri a víz mint a teljes értékű élethez és az összes emberi jog teljes körű gyakorlásához nélkülözhetetlen közjő fontosságát. Hatáskörén belül eljárva és a szubszidiaritás teljes tiszteletben tartása mellett az Unió következetesen hozzájárul annak biztosításához, hogy Európán belül és kívül mindenki biztonságos ivóvízhez és jobb higiénés körülményekhez juthasson.

Az európai polgári kezdeményezés fényében a Bizottság megkísérelte meghatározni az esetleges fennmaradó hiányosságokat és az olyan területeket, amelyeken további – európai vagy nemzeti szintű – erőfeszítésre van szükség a polgárok felhívása mögött álló aggályok kezelése érdekében.

A Bizottság elkötelezett amellett, hogy jövőbeni fellépései során is messzemenően figyelembe veszi majd a jó minőségű, rendelkezésre álló, fizikailag elérhető és megfizethető, biztonságos ivóvízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés emberi jogi vonatkozásait.

---

²⁰ Az egyes tagállamok által nyújtott egyedi támogatások nélkül.

Jobb minőségű és elérhetőbb víz biztosítása

Az összes uniós polgár biztonságos ivóvízzel történő ellátása érdekében kulcsfontosságú, hogy a tagállamok teljes mértékben hajtsák végre az Unió vízügyi jogszabályait. Az évek során elért jelentős előrelépés ellenére még mindig maradt tennivaló a jó minőségű vízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés biztosítása terén, különösen a kisléptékű vízellátó rendszerek által kiszolgált térségekben élő polgárok tekintetében.

A környezetvédelem terén az Unió fellépéseit irányító új **hetedik környezetvédelmi cselekvési program (EAP)**²¹ hangsúlyozza, hogy az uniós szabályok jobb végrehajtására lesz szükség ahhoz, hogy 2020-ig szigorú követelmények garantálják az összes uniós polgár ivó- és fürdővizének biztonságát. Ezenfelül további erőfeszítésekre van szükség a következő területeken:

- jobb minőségű ivóvizet kell biztosítani a kis (ötezernél kevesebb lakost kiszolgáló) ellátási rendszerekben, amelyek Unió-szerte mintegy 65 millió polgár vízellátását biztosítják;
- megfelelően karban kell tartani és fel kell újítani a meglévő infrastruktúrákat, különös figyelemmel a hatékonyság növelését lehetővé tevő innovációra; és
- fel kell építeni a hiányzó csatorna-infrastruktúrát (gyűjtőrendszereket és tisztítólétesítményeket), különösen a kelet-európai tagállamokban.

Mindehhez elengedhetetlen a kellő finanszírozás rendelkezésre állása, a prioritások megfelelő meghatározása, valamint a jó kormányzás, beleértve a beruházások megtervezéséhez, koordinációjához és végrehajtásához szükséges nemzeti és helyi igazgatási kapacitást. A tagállamoknak a jövőbeni uniós finanszírozás nemzeti kiadási prioritásaira vonatkozó döntései²² különösen fontos szerepet játszanak majd az azonosított hiányosságok kezelésében. A Bizottság igyekszik biztosítani, hogy a tagállamok teljes mértékben kihasználják az új (2014–2020 közötti) pénzügyi programozási időszakban a vízügyi ágazatban nyújtott uniós pénzügyi támogatásban rejlő jelentős lehetőségeket, különösen azáltal, hogy beruházási prioritásaikat kifejezetten a vízgazdálkodásra összpontosítják.

A Bizottság megerősíti **az uniós vízügyi jogszabályok teljes körű tagállami végrehajtását** célzó erőfeszítéseit; ennek érdekében szorosan együttműködik a tagállamokkal és a többi érdekelttel az uniós vízügyi politika legfőbb kihívásait azonosító, 2012. évi vízkészlet-megőrzési tervben²³ felvázolt javaslatok végrehajtása érdekében.

A Bizottság folyamatosan felülvizsgálja az Unió vízügyi jogszabályait is. 2013-ban megerősítették a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő anyagokra vonatkozó szabályokat²⁴, és folyamatban van a felszín alatti vizekről szóló irányelv²⁵ aktualizálása. A

²¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. november 20-i 1386/2013/EU határozata a „Jólét bolygónk felélése nélkül” elnevezésű, 2020-ig tartó időszakra szóló általános uniós környezetvédelmi cselekvési programról.

²² Az európai strukturális és beruházási alapok tekintetében jelenleg zajlik az egyes uniós tagállamok kiadási prioritásainak – a tagállamok által kidolgozott és a Bizottság által jóváhagyott partnerségi megállapodások és operatív programok keretében történő – véglegesítése.

²³ COM(2012) 673 final.

²⁴ A vízi környezetre vagy azon keresztül jelentős kockázatot jelentő anyagok: az Európai Parlament és a Tanács 2013. augusztus 12-i 2013/39/EU irányelve a 2000/60/EK és a 2008/105/EK irányelvnek a vízpolitika terén elsőbbséginek minősülő anyagok tekintetében történő módosításáról.

Bizottság ezenkívül a tagállamokkal és az érdekelt felekkel közösen jelenleg is dolgozik az ivóvízről szóló irányelv nyomán követésre és elemzésre vonatkozó rendelkezéseinek kiigazításán, hogy az összhangban legyen a tudományos és technikai fejlődéssel. Ezen túlmenően – különösen a kis ivóvízellátó rendszerekre vonatkozó aggályokra tekintettel – a Bizottság **az egész Unióra kiterjedő nyilvános konzultációt** indít a fejlesztésre szoruló területek és a lehetséges megoldások feltérképezése érdekében. Ezenfelül elvégzi a **víz-keretirányelv felülvizsgálatát**, és adott esetben javaslatot tesz annak esetleges módosításaira²⁶.

Ami a **víz megfizethetőségét** illeti, e kulcsfontosságú dimenzió tekintetében továbbra is a tagállami szintű fellépések játsszák majd a főszerepet. Az ilyen fellépések a szegénység és a társadalmi kirekesztés visszaszorítását célzó, az Unió szintjén is támogatott és kiegészített²⁷ tagállami szakpolitikák szerves részét képezik. A hátrányos helyzetű lakosság védelmét szolgáló intézkedések fontosságát tovább erősíti, hogy a gazdasági válság során még inkább elmélyültek a vízhiánnyal kapcsolatos problémák, és sokan nem tudják kifizetni a vízszámláikat. A Bizottság ezért felkéri a tagállamokat, hogy az Egészségügyi Világszervezet ajánlásaival²⁸ összhangban, hatáskörükön belül eljárva minden polgár számára biztosítsanak minimális hozzáférést a vízellátáshoz, és hajtsák végre megfelelően a víz-keretirányelvet.

A semlegesség biztosítása a vízszolgáltatások nyújtása terén

A Bizottság a továbbiakban is teljes mértékben tiszteletben tartja a Szerződés azon rendelkezéseit, amelyek értelmében az Unió köteles semleges maradni a vízügyi vállalkozások tulajdonszerkezetére irányadó nemzeti döntéseket illetően²⁹, eközben pedig ügyel arra, hogy teljesüljenek a Szerződés legfontosabb elvei, így többek között az átláthatóság és az egyenlő bánásmód elve. A polgári kezdeményezés által felvetett azon aggályra válaszolva, miszerint a vízszolgáltatásnak és a vízkészlet-gazdálkodásnak nem szabad a belső piaci szabályok hatálya alá tartoznia, és a vízszolgáltatásokat ki kell zárni a liberalizációból, a Bizottság megerősíti, hogy amennyiben a helyi hatóság úgy határoz, hogy a

---

²⁵ A Tanács 1979. december 17-i 80/68/EGK irányelve a felszín alatti vizek egyes veszélyes anyagok okozta szennyezés elleni védelméről (HL L 20., 1980.1.26., 43–48. o.).

²⁶ Az irányelv 19. cikkének (2) bekezdésében előírt követelményekkel összhangban.

²⁷ Lásd különösen a Bizottság által 2013. februárban közzétett szociális beruházási intézkedéscsomagot (<http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1044&langId=hu>).

²⁸ A WHO adatai szerint fejenként napi 50–100 liter vízre van szükség a legalapvetőbb szükségletek kielégítéséhez és az egészségügyi aggályok minimálisra csökkentéséhez. A minimumérték fejenkénti napi 20–25 liternek felel meg, azonban ez már egészségügyi aggályokat vet fel, mert nem elegendő az alapvető higiénés és fogyasztási követelmények kielégítéséhez.

Lásd: <http://www.ohchr.org/Documents/Publications/FactSheet35en.pdf>

²⁹ Az EUMSZ 345. cikke egyértelműen előírja a semlegesség elvének szem előtt tartását a tagállamokban fennálló tulajdoni rendre irányadó szabályok tekintetében. Az Unió ezért nem fogadhat el a tulajdoni rendre – például a közszolgáltatást, ezen belül vízszolgáltatást nyújtó vállalkozások tulajdoni szerkezetére – irányadó szabályokat érintő jogi aktusokat. Hasonlóképpen a Szerződések nem tartalmaznak jogalapot egy olyan jogi aktus elfogadására sem, amely útján az Unió a nyereség újrabefektetésére vagy a részvénytulajdonosi szerkezetre vonatkozó kötelezettségeket írhatna elő.

szolgáltatást önmaga, illetve közös vállalkozás vagy kapcsolt vállalkozás útján biztosítja, az új közbeszerzési jogszabályok nem alkalmazandók³⁰.

A nemzetközi kereskedelmi tárgyalások során a Bizottság továbbra is tevékenyen törekszik arra, hogy kereskedelmi partnereivel együtt biztosítsa a vízszolgáltatások nyújtásának módjára irányuló nemzeti, regionális és helyi szintű döntések tiszteletben tartását és megfelelő védelmét.

Amint korábban említettük, a belső piacra vonatkozó uniós jogszabályok következetesen elismerik a víz- és szennyvízszolgáltatások sajátos jellegét és a lakosság alapvető szükségleteinek kielégítése szempontjából való fontosságát. Ezt példázzák az Európai Parlament és a Tanács által 2014. február 26-án a koncessziós szerződések odaitélése tekintetében elfogadott új uniós szabályok is. Miután a közvélemény aggályainak adott hangot a jogalkotási folyamat során, a Bizottság javasolta az ivóvíz-koncessziók, valamint bizonyos szennyvízkezelési koncessziók kifejezett kizárását e szabályok hatálya alól. Ez egyúttal választ jelent a Right2Water kezdeményezés által felvetett aggályok egy részére is.

Az átláthatóság növelése

Az átláthatóság kulcsszerepet játszhat a polgárok víz- és csatornaszolgáltatáshoz való hozzáféréseinek javításában, mivel annak mindhárom fő dimenziójára (a rendelkezésre állásra, a megfizethetőségre és a minőségre) hatást gyakorol. Az átláthatóság igénye ihlette a víz-keretirányelv egyes rendelkezéseit. A 14. cikk értelmében a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elfogadásához vezető folyamat során az európai polgárokat tájékoztatni kell és konzultációt kell folytatni velük, és a hatóságoknak ki kell fejteniük, milyen módon vették figyelembe a polgárok véleményét. Az uniós jogszabályok ezenkívül jogot biztosítanak a hatóságok birtokában lévő, illetve a hatóságok számára tárolt környezeti információkhoz való hozzáféréshez, és megállapítják az e jog érvényesítésére vonatkozó alapfeltételeket és gyakorlati szabályokat, ami hozzájárul a szakpolitikák átláthatóságának javításához³¹.

A Bizottság egyetért azzal, hogy még többet kellene tenni a vízminőség és a szolgáltatások tekintetében a polgárok rendelkezésére álló információk minőségének és mennyiségének javítása érdekében. A jobb tájékoztatás **bővíti a polgárok lehetőségeit**, mert segítségével nyomon követhetik a (többnyire) nemzeti, regionális és helyi szinten hozott vízgazdálkodási döntéseket, és aktívabban részt vehetnek azokban.

A Bizottság a jövőben is **új kezdeményezéseket** fog kidolgozni a **polgárok általi átláthatóság javítása** érdekében. A települési szennyvíz kezeléséről szóló irányelv értelmében a Bizottság egy sor tagállammal szorosan együttműködve, kísérleti jelleggel új információs rendszereket (*strukturált végrehajtási és információs keretrendszereket*) hoz létre, amelyek az interneten könnyen elérhetővé teszik a legfontosabb megfelelésre vonatkozó információkat a polgárok számára.

---

³⁰ A vízügyi, energiaipari, közlekedési és postai ágazatban működő ajánlatkérők beszerzési eljárásainak összehangolásáról szóló 2014/XX/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (az Európai Parlament és a Tanács által 2014. február 26-án elfogadott, a Hivatalos Lapban még közzé nem tett irányelv) 28., 29. és 30. cikkében előírt bizonyos feltételek teljesülése esetén.

³¹ Az Európai Parlament és a Tanács 2003. január 28-i 2003/4/EK irányelve a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről.

A Bizottság hasonló megközelítést fog kidolgozni az ivóvízminőség fogyasztók általi átláthatóságának javítása érdekében. A települési szennyvízkezelés terén betöltött szerepéhez hasonlóan a Bizottság e tekintetben is segíthetne a tagállamoknak a szükséges információtipusok meghatározásában, hogy Unió-szerte összevethető információk álljanak rendelkezésre. A meglévő európai vízügyi információs rendszer³² egyablakos ügyintézészt biztosíthatna az ilyen információknak.

Ezen túlmenően a Bizottság készen áll arra, hogy a polgárok lehetőségeinek bővítése érdekében megvizsgálja a **vízminőség referenciaérték szerinti értékelésével** kapcsolatos elgondolást. A Bizottság ezenfelül – a köz- és magánszolgáltatók közötti kapcsolatok megerősítése révén – vállalkozik az érdekelt felek közötti párbeszéd strukturáltabbá tételének elősegítésére, valamint arra, hogy a meglévő kezdeményezésekkel³³ együttműködve szélesebb körű **mutatókat és referenciaértékeket biztosítson a vízszolgáltatások számára**. Ezek jelentik majd az első lépéseket afelé, hogy a polgárok hozzáférést kapjanak a vízszolgáltatók legfontosabb gazdasági, technikai és minőségi teljesítménymutatóira vonatkozó összehasonlítható adatokhoz, ezáltal pedig nagymértékben javuljon a vízszolgáltatók átláthatósága és elszámoltathatósága.

A fejlesztési támogatás integráltabb megközelítése

A Bizottság elkötelezett annak biztosítása érdekében, hogy **a biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés emberi jogi dimenziója** továbbra is fejlesztéspolitikájának szerves részét képezze. Az Unió továbbra is erőfeszítéseket tesz a vízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való egyetemes hozzáférés biztosítása érdekében, és ennek fejlesztéspolitikája keretében igen fontos szerepet tulajdonít. Az elért eredmények ellenére világszerte ma is naponta több mint négyezer gyermek veszíti életét az elérhető biztonságos ivóvíz hiányához kötődő betegségek miatt.

A 2014–2020 közötti programozási időszakban az uniós pénzügyi támogatások az egyes partnerországok bizonyos célzott ágazataira fognak összpontosítani, és a legégetőbb szükségletek prioritásként történő kiemelése biztosítja, hogy a támogatásokat eredményesen, a lehető legsikeresebben költsek el³⁴. A **vízellátási, higiéniai és közegészségügyi (WASH)** program keretében fokozottan azokat a partnerországokat célozzák meg, amelyek nemzeti indikatív programjaikban prioritásként jelölték meg a víz- és csatornaágazatot. A Bizottság a partnerországokkal, a tagállamokkal és más fejlesztési partnerekkel egyeztetve törekszik majd annak biztosítására, hogy a WASH-program megfelelő lefedettséget érjen el az összes partnerországban.

Az Unió ugyanakkor integráltabb megközelítés irányába kíván elmozdulni, és jövőbeni fellépéseit illetően – különösen regionális szinten – **a vízügy, az energia és az élelmiszer-biztonság közötti szinergiák** megteremtését fogja vezérelni tekinteni. Mivel az élelmiszer-biztonság több mint ötven ország számára jelent prioritást, a WASH keretében teendő fellépéseket elsősorban az ilyen jellegű programokra összpontosítják, hogy jelentős hatást lehessen elérni a fejlődő országok alultápláltsággal kapcsolatos problémái terén. Az új

---

³² <http://water.europa.eu/>

³³ Például: <http://www.waterbenchmark.org>

³⁴ Lásd a „Változtatási program” című közleményben (COM(2011) 637) vázoltakat.

(2014–2020 közötti) pénzügyi keret több mint 3 milliárd eurót irányoz elő különböző élelmezési intézkedésekre, amelyek közül az egyik legjelentősebb a WASH lesz.

A vízzel kapcsolatos kérdésekkel az Unió tematikus eszközök útján, a mezőgazdasággal, az energiával és a biztonsággal való kapcsolódási pontokon keresztül is foglalkozni kíván. A „globális közjavak és kihívások” tematikus program célja a külügyi fellépések koherenciájának és más – többek között az éghajlatváltozás és az energia, a biológiai sokféleség, a környezet, a vízgazdálkodás és a vízdiplomácia terén tett – uniós szakpolitikai kezdeményezésekkel való összhangjának megerősítése lesz.

A Bizottság a jövőben is fenntartja a **WASH-ágazat** vészhelyzetekben és azok megelőzésében közreműködő **humanitárius szektora** iránti erős elkötelezettségét. Ehhez hozzájárul az is, hogy felismeri: folyamatosan nő a vízkészletekre nehezedő nyomás által gerjesztett konfliktusok kockázata, és a városokban is egyre sürgetőbbé válnak a vízzel kapcsolatos humanitárius beavatkozások. A Bizottság jelenlegi munkáját folytatva, a humanitárius partnereivel fenntartott koordinációs mechanizmusainak megerősítésével is törekszik a humanitárius segélyek gyorsaságának, hatékonyságának és eredményességének további fokozására.

A közszektoron belüli társulások ösztönzése

Egyre szélesebb körben elismerik a **non-profit társulások potenciálját a vízügyi ágazatban**. Az AKCS–EU Vízalap az elmúlt tíz évben az AKCS-országok hatásainak kapacitásbővítését célzó fellépések útján úttörő szerepet játszott ebben a tekintetben. 2013-ban megbízást adtak egy, a Vízalapra és hatásaira vonatkozó értékelésre, amelynek készítése jelenleg is folyamatban van. Ezen értékelés eredményét megfelelően figyelembe fogják venni, és integrálni fogják a jövőbeni programozási megközelítésbe és döntéshozatalba.

A vízügyet központi ágazatként megnevező partnerországokban a WASH-ágazatot támogató programok keretében sor kerül a közszektoron belüli társulások támogatására is. A múltbeli és jelenlegi projektek tanulságaira építve a Bizottság új (észak–déli és dél–déli) partnerségi lehetőségek feltérképezésével, valamint ezek keretében a víz- és csatornaüzemeltetők, a helyi hatóságok és a vízügyi ágazat más szereplői szakértelmének és tudásának átadásával járul hozzá a víz- és csatornaágazat kapacitásának bővítéséhez.

A Rio+20 nyomon követése

Az Unió a fenntartható fejlődéssel foglalkozó ENSZ-konferencia, a Rio+20 – amely elismerte, hogy a víz kulcsfontosságú szerepet játszik a fenntartható fejlődésben – nyomon követésével összefüggésben is folytatja a biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való egyetemes hozzáférés biztosítását célzó erőfeszítéseit.

„A jövő, amit akarunk”³⁵ című miniszteri nyilatkozatban a világ vezető politikusai hangot adtak a biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való emberi jog, a biztonságos és megfizethető ivóvízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való egyetemes (azaz a johannesburgi és a millenniumi fejlesztési célokra túlmutató) hozzáférés

³⁵ <http://www.un.org/en/sustainablefuture/>

fokozatos megvalósítása, valamint az integrált vízgazdálkodás végrehajtásának jelentős továbbfejlesztése iránti elkötelezettségüknek.

A „*Méltó életet mindenkinek: A szegénység felszámolása és a világ fenntartható jövőjének biztosítása*”³⁶ című közelmúltbeli közleményben a Bizottság a vízügyet azon ágazatok egyikeként emelte ki, amelyek integrált kezelése elengedhetetlen az alapvető humán fejlettség javításának, valamint az inkluzív és fenntartható növekedésnek az ENSZ szintjén kidolgozandó **2015 utáni fejlesztési menetrend** szerinti megvalósításához. A 2013. június 25-i tanácsi következtetések³⁷ szerint a 2015 utáni menetrendnek kiegyensúlyozott módon kell integrálnia a fenntartható fejlődés gazdasági, társadalmi és környezeti pilléreit az alapvető életszínvonal biztosításának elősegítése, valamint a környezetbarát gazdaságot segítő tényezőknek és a természeti erőforrások fenntartható használatának, igazgatásának és védelmének előmozdítása érdekében.

Az ENSZ 2015 utáni fejlesztési menetrenddel foglalkozó magas szintű szakértői munkacsoportjának jelentése³⁸ a vízügy és higiénia terén is meghatározott egy célkitűzést, így az új prioritást élvező területként jelenik meg a 2015 utáni időszakra szóló keretben.

A Bizottság jelenleg dolgozik egy, a 2015 utáni fejlesztési keretről szóló, a célok és előirányzatok közötti prioritások meghatározását célzó közlemény³⁹ kidolgozásán, amely a vízzel és szennyvízelvezetéssel kapcsolatos kérdésekkel is foglalkozik majd. Nemzetközi szinten a fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoport (OWG)⁴⁰ szintén különböző célok és előirányzatok kidolgozására törekszik. Az OWG 2014 szeptemberében nyújtja be javaslatát az ENSZ Közgyűlésének, és a végleges dokumentumot beépítik a 2015 szeptemberében megrendezendő záró csúcstalálkozót előkészítő kormányközi tárgyalásokba, amelyekben az Unió és tagállamai továbbra is kulcsszerepet játszanak majd.

4. KÖVETKEZTETÉSEK

A Bizottság üdvözi az európai polgárok megmozdulását a biztonságos ivóvízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés európai és világszintű előmozdítása érdekében. Hangsúlyozza a biztonságos ivóvízellátáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférés emberi jogi dimenziójának fontosságát, és a továbbiakban is biztosítja, hogy ezek az elvek központi helyet kapjanak szakpolitikáiban. Uniós szinten a Bizottság múltbeli munkájára építve a jövőben is törekedni fog arra, hogy környezetvédelmi politikája és különböző infrastruktúra-beruházások finanszírozása révén növelje és javítsa a teljes népesség biztonságos ivóvízhez és megfelelő higiénés körülményekhez való hozzáférését.

A Bizottság ezentúl is biztosítani fogja az EU semlegességét a vízszolgáltatások nyújtásával összefüggő nemzeti, regionális és helyi szintű döntések terén, miközben ügyel a Szerződés

---

³⁶ COM(2013) 92.

³⁷ http://www.eu-un.europa.eu/articles/en/article_13692_en.htm

³⁸ http://www.un.org/sg/management/pdf/HLP_P2015_Report.pdf

³⁹ A Bizottság munkaprogramja a 2014. évre (COM(2013) 739 final).

⁴⁰ A Rio+20 konferencia záródokumentuma megbízta az ENSZ Közgyűlésének egy harminc tagú nyílt munkacsoportját azzal, hogy készítsen javaslatot a fenntartható fejlődésre vonatkozó célokra, amelyet a Közgyűlés 68. ülésén tárgyal meg.

legfontosabb elveinek – többek között az átláthatóság és az egyenlő bánásmód elvének – tiszteletben tartására. Ezen túlmenően – akárcsak a koncessziós szerződésekre vonatkozó uniós jogszabályok jogalkotási eljárása esetében – a továbbiakban is figyelemmel hallgatja a közvélemény által a vízszolgáltatások sajátos jellegével kapcsolatban felvetett aggályokat.

Az uniós polgárok számára biztosított átláthatóság fokozása fontos célt jelent majd az e területhez kapcsolódó jövőbeni uniós erőfeszítések számára. A cél a polgárok lehetőségeinek bővítése azon információhiányok áthidalása révén, amelyek megakadályozzák őket abban, hogy aktívabban vegyenek részt a helyi, regionális és nemzeti szintű vízgazdálkodási döntéshozatalban.

Globális szinten az Unió a továbbiakban is elkötelezetten támogatja a 2015 utáni fejlesztési menetrend és az egyetemesen alkalmazandó fenntartható fejlesztési célok kidolgozását célzó nemzetközi folyamatot, és fejlesztési politikáján keresztül aktívan előmozdítja a biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez, valamint az integrált vízkészlet-gazdálkodáshoz való hozzáférést: a 2014–2020 közötti időszakban különösen több mint 3 milliárd EUR összegű pénzügyi kötelezettségvállalással segíti az élelmezéshez kapcsolódó – és ezzel összefüggésben a vízellátás és a szennyvízelvezetés javítását célzó – intézkedések végrehajtását.

A polgárok felhívására válaszképpen a Bizottság konkrét lépéseket kíván tenni és több új fellépést kíván kidolgozni a kezdeményezés és annak céljai szempontjából közvetlenül releváns területeken. A Bizottság ennek érdekében különösen az alábbiakat szándékozik tenni:

- a hetedik környezetvédelmi cselekvési programban és a vízkészlet-megőrzési tervben foglalt kötelezettségvállalásokra építve megerősíti a vízminőségre vonatkozó jogszabályainak végrehajtását;
- az egész Unióra kiterjedő nyilvános konzultációt indít az ivóvízről szóló irányelvről, amely célja különösen a minőségi ivóvízhez való hozzáférés javítása az Európai Unióban;
- átláthatóbbá teszi a települési szennyvízkezelésre és ivóvízellátásra vonatkozó adatok kezelését, és megvizsgálja a vízminőség referenciaértékekhez viszonyított értékelésének lehetőségét;
- strukturáltabbá teszi az érdekelteknek a vízügyi ágazat átláthatóságáról folytatott párbeszédét;
- a meglévő kezdeményezésekkel együttműködve több és szerteágazóbb referenciaértéket határoz meg a vízszolgáltatások számára;
- ösztönzi a fejlesztési támogatások innovatív megközelítéseit (például a vízszolgáltatók közötti és a közszférán belüli partnerségek támogatását); előmozdítja a (többek között a szolidaritási eszközökkel kapcsolatos) bevált gyakorlatok tagállamok közötti megosztását, és új együttműködési lehetőségeket határoz meg;
- kiáll amellett, hogy a jövőbeni fenntartható fejlesztésre vonatkozó célok keretében a biztonságos ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való egyetemes hozzáférést prioritást élvező területként határozzák meg.

Végül a Bizottság felszólítja a tagállamokat, hogy hatáskörükön belül eljárva vegyék figyelembe a polgárok által e kezdeményezés keretében felvetett aggályokat, és bátorítja őket

arra, hogy szintén fokozzák a biztonságos, tiszta és megfizethető ivóvízhez és a megfelelő higiénés körülményekhez való egyetemes hozzáférés garantálására irányuló erőfeszítéseiket.

Az európai polgári kezdeményezésről szóló rendelet 10. cikkének (2) bekezdésével összhangban e bizottsági közleményt közzéteszik, és arról értesítik a kezdeményezés szervezőit, valamint az Európai Parlamentet és a Tanácsot.